

Radu-Diomid Drăguș

IF70
Comarnic, Oct. 2014

Radu-Diomid Drăguș

IF70
Comarnic, Oct. 2014

Editura COMARNICANA

Se făcură șase ani
De-ntâlniri comarnicane,
Înc-odată-ți mulțumim,
Să ne trăiești Luciane !

Dragi colegi,

Eu cred că la baza oricărei acțiuni umane stă o idee, sau o inițiativă (cam același lucru), a unui individ sau a unui grup de persoane, odată ideea exprimată comunitatea începe activitatea de materializare a ideii. Bineînțeles că în sânul comunității ideea respectivă plutea, fără a fi exprimată, sau poate lumea nu gândea la așa ceva dar cel care a venit cu ideea a imaginat ceva care va duce la îmbunătățirea substanțială a unor lucruri. Cam așa s-a întâmplat și cu întâlnirile noastre, Vivi Onel a aprins scânteia, Dorin Ciobanu mi-a transmis-o și eu atunci m-am apucat instantaneu de treabă, adică de căutarea colegilor, deja fiind pregătit pentru că anterior mă gândisem și eu la întâlnirile colegilor de grupă. Ca rezultat a fost, cu ajutorul și altor colegi, găsirea tuturor colegilor de grupă, ultimul găsit, anul acesta, a fost Adam Ienea. A rămas totuși Marta Gheorghe care nu e de găsit, ea fiind și bolnavă psihic cum ne zic foștii colegi de la ICCE Băneasa. Eu am încercat totuși să o caut anul acesta, pe baza unei adrese obținută de Lucian de la Serviciul personal, dar n-am reușit.

Cele spuse mai sus explică plasarea pe coperta față a pozei cu cei trei colegi inițiatori ai întâlnirilor noastre.

Întâlnirea de la Comarnic din această toamnă, frumoasă ca toate revederile noastre, a fost minunată, de remarcat este faptul că s-a înregistrat un record de participare, adică opt colegi cum rezultă din poza de mai jos, grație venirii pentru prima dată la Comarnic a lui Vivi Onel. Când au venit la Comarnic Nicu Avram și Dinu Corodeanu (Dumnezeu să-l odihnească) am fost în total șapte colegi. Recordul actual putea fi și mai bun dacă venea așa cum intenționa și Ervin și bineînțeles Anca care deja în vară spărsese ghiața.

În continuare apar și Doamnele noastre participante la Comarnic, pe banchetă cu bluză verde este Camelia, nevasta lui Vivi Onel.

Era să ratez excursia la Comarnic:

Bine este la Comarnic
Dar mă-ntreb veni-voi oare ?
Fiindcă sufăr de o boală:
Ard de cruntă nerăbdare.

Lucian nu are e-mail acasă.

Pune-ți e-mail acasă
Sau în deal unde ții turma,
Căci mă-ntreb de ce întârzii,
Pentru ca să-ți pierdem urma ?

Totuși zicea că la ieșirea la pensie va rezolva și această problemă.

Lucian nu se dezmințe ca autentic piroman, un Hefaistos autohton.

Camelia și Vivi Onel nu au venit degeaba la Comarnic, s-au ales cu ceva frumos.

Onelii de la Buzău
Au plecat cu mîța-n sac,
Sper că nici un polițist
Nu cumva le-a dat de hac.

Plimbarea tradițională pe coclaurile Comarnicului

Sandu Bucin a preferat confortul canapelei

După plimbare masa este binevenită

Fiind acolo la Comarnic m-am gândit să-i fac lui Lucian o bâță (baston, cârjă), îi mai făcusem una acum vreo doi ani, ca să-i folosească la bătrânețe sau eventual să se apere de eventuali agresori. Pozele de mai jos ilustrează procesul tehnologic, în prima tăiem lemnul potrivit, în a doua vedeți prelucrarea superioară a materiei prime. Noi nu procedăm ca guvernânții noștri care exportă materie primă, adică arborii tăiați din pădure, că industria de prelucrare a lemnului oricum au distrus-o.

Cătina, renumita plantă medicinală, din care am cules și de astă dată

La întâlnirea din Cișmigiu, pe la începutul toamnei, cinci colegi (Lucian, Sandu Bălănescu, Anca, Ervin și Vivi) au comandat cartea “Colegii mei IF70”, autor subsemnatul. Când am luat cărțile de la tipar am luat legătura cu comanditarii pentru a stabili modalitatea de înmânare. Lucian a propus ca la Comarnic să se facă lansarea cărții într-un cadru festiv, în frumoasa lui casă, mai ales că urmau să vină toți cei care au comandat cartea (până la urmă, cum ziceam mai sus, nu au venit Anca și Ervin). În această situație am luat legătura cu doi renumiți critici din București care mi-au răspuns cu plăcere dar când au auzit că evenimentul va avea loc la Comarnic sus în deal s-au speriat și n-au mai venit. În această situație mi-am prezentat singur cartea, mai ales că o citisem și eu și eram cât de cât documentat. Totuși a fost prezentă Televiziunea română prin reprezentantul ei autorizat Dorin Ciobanu, ca dovadă aveți mai jos link-ul cu pozele și filmele lui Dorin.

https://drive.google.com/folderview?id=OB7UCB_GsRhSYTlhOLVdzdFZyWG8&usp=sharing

Le spuneam celor prezenți că tot ce-am scris a fost din dragoste față de colegii IF70, a fost evident și o distracție de care sper să

beneficieze și cititorii. Am exploatat și anumite deficiențe fizice datorate vârstei precum burta și chelia, care au potențial umoristic. Unii autori s-au legat și de un nas mai lung, voi da mai jos câteva exemple ca să dovedesc că se practică acest gen de umor.

Cincinat Pavelescu, poet și epigramist din perioada interbelică și chiar mai vechi, avea o chelie impresionantă, N. Mihăescu-Nigrim i-a scris:

Când cântai pe la ferestre
Întristate madrigale
Luna-i veselă Maestre,
Ca chelia Dumitale.

Altcineva a zis:

Maestre dragă ce mai vrei ?
Nigrim ți-a zis un adevăr
Încât îți vine să te iei
Cu mâinile de păr.

Cincinat Pavelescu le-a răspuns foarte elegant:

Talentul vostru într-adevăr
S-a mărginit numai la păr,
Dar toată strălucirea mea
Nu stă-n chelie ci sub ea.

Gabriel Teodorescu scria

Epitaf lui Constantin Tănase

Spre mormântul lui Tănase
Călător îndreaptă-ți pasul!
L-a-ngropat la șase metri
Să nu-i iasă-afară nasul!

Acum vreo trei ani când terminasem volumul meu de epigrame mă gândeam să-l postez pe internet fără vreo intenție de tipărire, nu

aveam nici un fel de experiență în domeniu. Nicu Georgescu, cum de i-a venit imboldul nu știu, mi-a zis că e dispus să-mi tragă la imprimanta color un anumit număr de exemplare iar eu să mă ocup de legătorie. Chiar a tipărit un exemplar dar între timp, plecând de la ideea lui, am găsit un editor care a făcut totul, de la tipărire până la operația de legare. Așa am tipărit o sută de exemplare pe care le-am făcut cadou colegilor și prietenilor iar lui Nicu i-am declarat în scris recunoștință eternă. Pe această chestie nu i-am făcut nici un cadou tocmai pe ideea de a-i rămâne veșnic îndatorat. Povestea aceasta parcă seamănă cu ceea ce spuneam la începutul cărții. Poate tot datorită lui Nicu Georgescu am ajuns să tipăresc și această carte, "Colegii mei IF70", dedicată colegilor de grupă. La întâlnirea de la Comarnic am mai primit trei comenzi de la Stelică, Dorin și Sandu Bucin. Pentru alți eventuali amatori menționez prețul cărții, 100 de Lei (fără adaus comercial, sau mai bine zis fără adaus personal). Prețul este puțin mai mare datorită celor 200 de pagini și în special datorită pozelor color. Cei interesați și care nu știu găsesc cele două cărți pe site-ul de mai jos dedicat promoției 1970 de la Electronică, întocmit de minunatul nostru coleg de la Baia Mare Mihai Gheție. Cărțile se găsesc la rubrica "Articole personale".

<http://promotia70eltc.nvn.ro>

Tuturor celor care au comandat cartea le-am inclus în autograf câte un catren după cum urmează:

Lucian Gălățeanu

Grație-ntâlnirilor
La Comarnic sus în deal
Automat ai devenit
Al meu érou principal.

Anca Moisescu-Angelescu

Minunata ta nepoată
Îmi cresc a cărții cotă,
Ea devénind pentru mine
Veritabilă mascotă.

Sandu Bălănescu

Mi-ai dat poza cu nepoții,
Chinul n-a fost în zadar
Și îți zic că finalmente
Ei în carte-acum apar.

Ervin Gurău

Mare péscar ești tu Ervin,
Ai poz-aici în carte
Ceea ce-ți oferă șansa
Să-ți meargă faima departe.

Vivi Onel

Pietroasele sunt aproape,
Acolo sunt vinuri bune,
De-aceea nu-i de mirare:
Să fi treaz e o minune.

Stelică Popa

Finului Stelică Popa
Îi dedic această carte
Ca în clipe de restriște
De “remont” să aibă parte.

Sandu Bucin

Întâlnirea cu colegii
E un frumos eveniment
Ce merită consemnat
Într-o carte document.

Ne-ai filmat de-atâtea ori,
Eu în scris v-am consemnat
Și-n acest caz fericit
Reciproc ne-am completat.

Informațiile mele din diverse surse prefigurează un mare succes acestei cărți, nu atât prin valoarea textului cât prin valoarea remarcabilă a personajelor. Pe pagina următoare apare coperta întâi a cărții.

În finalul prezentării cărții i-am pus lui Lucian o întrebare:

Trei zile la Comarnic
Sunt pline de mult tumult,
Când vei fi pensionar
Vom putea să stăm mai mult ?

Lucian mi-a spus că da, cu mențiunea că un musafir are viața limitată la trei zile. Mă gândesc că soluția ar fi să venim, stăm trei zile, plecăm pentru o zi acasă, venim iarăși și tot așa. Salvarea ar fi ca Lucian să stabilească durata minimă între două vizite.

Să ne vedem cu bine și cu alte ocazii, să nu uităm că la anul facem 45 de ani de la absolvire, iar în 2020 chiar mai mult.

Radu-Diomid Drăguș

Colegii mei IF70

